Cîteva constatări privînd atletismul european în lumina performanţelor de anul trecut

Sîntem în preajma începerii activităţii atletice în aer liber. Totuşi, ne mai stărue în minte starturile anului trecut ca şi ale altor ani, ne reamintim atîtea performanţe pe care în iarna aceasta le-am rînduit cu grijă în fişe. Din aceste înşiruiri de cifre am putut desprinde o serie de constatări interesante.

De pildă, la proba de săritură cu prăjina am observat că numărul atleţilor europeni care au reuşit performanţa de 4,20 m., de-a lungul anilor, a ajuns la 34. Dintre aceştia o treime o formează reprezentanţii atletismului sovietic. Din cei 34 de săritori care au trecut înălţimea de 4,20 m. sînt 11 sovietici, cîte 4 finlandezi şi suedezi, cîte doi norvegieni şi greci şi cîte un săritor din: R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Romînă, Anglia, Islanda, Franţa, Germania, Jugoslavia, Italia şi Elveţia.

Din rîndul acestor atleţi, 13 au performanţe de la 4,30 m. în sus. După cum se poate vedea din tabelul următor săritorii din Uniunea Sovietică reprezintă aci o proporţie şi mai mare (aproape 50 la sută):

4.44 m.	Denisenko —	U.R.S.S.	1953
4.44 m.	Lundberg	Suedia	1952
4,35 m	Bryngeirsson	Islanda	1952
4,34 m.	Kniazev	U.R.S.S.	,1952
4,31 m.	Kaas	Norvegia	1948
4,31 m.	Cernobai	U.R.S.S.	1953
4,31 m.	Olenius	Finlanda	1953
4,31 m.	Milakov	Jugoslavia	1953
4,30 m.	Ozolin	U.R.S.S.	1939
4,30 m.	Scheurer	Elveţia	1950
4,30 m.	Gladcenko	U.R.S.S.	1953
4,30 m.	Brajnik	U.R.S.S	1953
4,30 m.	Homonay	R.P. Ungară	1953

★

Numărul de concursuri la care trebuie să participe un atlet de-a lungul unui an constituie o problemă discutată adeseori de specialişti şi antrenori. Pentru adepţii unei participări frecvente şi ca un exemplu pentru unii dintre atleţii noştri care caută să ia parte la cît mai puţine concursuri, redăm activitatea competiţională a recordmanului cehoslovac Stanislav Jungwirth în anul atletic 1953:

1000 m.	2:27.1	5.4	Ivancice
800 m.	1:50.1	25.4	Stara Boleslav
1000 m.	2:23,5	17,5	Lomnice
400 m.	50,5	17.5	„
1500 m.	3:47,8	24,5	Praga
1500 m.	**3:45.0**	**30.5**	**Opava** (record C.S.R)
800 m.	1:50.0	31.5	Olomouc
1000 m.	2:23.5	6.6	Gablonz
800 m.	1:49.0	7.6	Praga (4x800 m.)
800 m.	1:50.1	13.6	Praga
889 y.	1:50.9	13.6	Praga
800 m.	1:51.7	18.6	Plzen
800 m.	**1:48,6**	**21.6**	**Znojmo** (record C.S.R.)
880 y.	1:49.5	21.6	Plzen
400 m.	49.4	21.6	„
800 m.	1:50.7	25.6	Praga
3000 m.	8:12,2	27,6	Opava
800 m.	1:49.9	30.6	Praga
1500 m.	3:50.0	11.7	„
800 m.	1:50.7	12.7	„
1500 m.	4:01.4	24.7	„ (serii)
1500 m.	3:48.2	25.7	„
800 m.	1:50.0	29.7	„ (4x800 m.)
800 m.	1:53.1	5.8	Bucureşti (serii)
800 m.	1:51.4	6.8	„
1500 m.	3.54,4	8.8	„ (serii)
1500 m.	3:46,2	9,8	„
800 m.	1:57.8	16.8	Praga (serii)
800 m.	1:52.5	19.8	„
1500 m.	3:52.6	22.8	„
1500 m.	3.51.8	6.9	Prerov
1 milă	4:12.4	13.9	Znojmo
800 m.	1:52.3	20.9	Dresda
1000 m.	2:25,3	22,9	Aue
1500 m.	3:53.8	27.9	Bratislava
800 m.	1:50.6	4.10	Brno
800 m.	1;51.9	10.10	Varşovia
1500 m.	3.49.8	11.10	„
800 m.	1:52.1	17.10	Praga
1500 m.	3:49.2	28.10	„
2000 m.	**5:12.2**	**28.10**	**St. Boleslav** (rec. C.S.R.)
5000 m.	14.44.4	1.11	St. Boleslav

In acest şir de cifre figurează trei din cele patru recorduri ale R. Cehoslovace pe care le deţine Jungwirth (1:48,6 pe 800 m., 2:21,2 pe 1000 m., 3:45.0 pe 1500 m. şi 5:12.2 pe 2000 m.). Aşadar. numărul mare de concursuri nu a influenţat negativ asupra valorii rezultatelor. De asemenea, mai trebuie subliniat faptul că, Jungwirth nu a cunoscut înfrîngerea decît de două ori în sezonul trecut şi este singurul atlet care a obţinut o victorie în 1953 asupra multiplului recordman mondial Emil Zatopek.

Iată acum şi exemplul unui aruncător care a avut, de asemenea, o activitate competiţională bogată. Acesta este Jiri Skobla, compatriotul lui Jungwirth.

15.16 m.	27.2	Brno
16.72 m.	19.4	Praga
16.58 m.	17.5	Lomnice
16.87 m.	24.5	Praga
16.04 m.	27.5	„
16.41 m.	30.5	Opava
16.44 m.	31.5	Olomouc
16.30 m.	6.6	Gablonz
17.31 m.	13.6	Praga
16.28 m.	18.6	Plzen
16.96 m.	21.6	Znojmo
16.48 m.	25.6	Praga
16.83 m.	27.6	Opava
16.70 m.	30.6	Praga
16.24 m.	11.7	„
16,38 m.	26.7	„
16.43 m.	26.7	„
16.69 m.	29.7	Stara Boleslav
16.76 m.	6.8	Bucureşti
16.33 m.	16.8	Praga
17.11 m.	30.8	Kromeric
17.36 m.	13.9	Znojmo
17.26 m.	20.9	Dresda
17.54 m.	22.9	Aue
17.34 m.	27.9	Bratislava
17.24 m.	30.9	Gottwaldov
17.23 m.	4.10	Brno
16.62 m.	11.10	Varşovia
17.47 m.	18.10	Praga
17.18 m.	21.10	Stara Boleslav
17.44 m.	1.11	„ „
17.09 m.	6.11	Praga

Fiu al unui fost campion olimpic de haltere (Los Angeles 1932) Jiri Skobla s-a dovedit un aruncător cu o remarcabilă constanţă. Pînă la sfîrşitul anului 1953 el a aruncat greutatea de 14 ori peste 17 m. (11 ori în 1953 şi 3 ori în 1952) şi de 40 de ori peste 16 m. (odată în 1951, de 19 ori în 1952 şi de 20 ori în 1953).

★

Desigur datele pe care le-am prezentat cu acest prilej oferă şi alte constatări specialiştilor în atletism dar ele sînt, în acelaşi timp, mărturii ale înaltului nivel la care a ajuns atletismul din R. Cehoslovacă.

T. VORNICU
S. BONIFACIU

Lupta între două sisteme de joc

— Pe marginea jocului Austria — R. P. Ungară la fotbal —

Peste cîteva zile va avea loc cel de al 97-lea joc dintre reprezentativele de fotbal ale R.P. Ungare şi Austriei. Intîlnirile maghiaro-austriace au constituit mijlocul principal şi permanent de verificare a nivelului atins de acest sport în ambele ţări, fiind în acelaşi timp şi principalul eveniment sportiv anual atît la Budapesta cît şi la Viena.

Pînă la al doilea război mondial, în ambele ţări se practica acelaşi joc — aşa numitul stil al Europei Centrale — eminamente ofensiv, deschis, în care combinaţiile multiple ale înaintărilor constituiau prin spectaculozitatea lor deliciul publicului şi în care exuberanţa şi fantezia austriacilor era contrabalansată de impetuozitatea şi clarviziunea maghiarilor. Austriacii au rămas şi după război, pe mai departe, adepţii jocului clasic, vienez, în vreme ce reprezentativa maghiară a adoptat sistemul WM devenit între timp modern, sistem care pune un accent deosebit pe defensivă şi impune un ascuţit simţ tactic şi o viteză excepţională în construirea acţiunilor ofensive.

Adoptînd acest sistem, fotbalul maghiar — care dispune de antrenori de mîna întîia şi de jucători excepţionali, — nu s-a mulţumit să-l practice pur şi simplu, ci, prin îmbunătăţirile aduse (dintre care menţionăm în treacăt schimbul de locuri în viteză şi în plină acţiune de către toţi jucătorii din cîmp), l-a ridicat pînă aproape de perfecţiune.

Ilustrarea contribuţiei fotbalului maghiar la perfecţionarea sistemului WM a făcut-o „meciul secolului" desfăşurat la Wembley, în toamna anului trecut, cînd înşişi iniţiatorii acestui sistem au fost înfrînţi în modul cel mai categoric, cu scorul de 6-3.

Intîlnirile austro-maghiare de după ultimul război s-au desfăşurat, aşadar, sub semnul rivalităţii semiseculare, dar şi sub semnul rivalităţii sistemelor de joc.

Balanţa a înclinat categoric în favoarea fotbaliştilor maghiari.

Incet-încet, în cercurile fotbaliste vieneze au început să se ridice voci în favoarea adoptării sistemului WM. Aceste voci răzleţe nu au găsit un prea puternic ecou în cei 10 ani. Amintirea rezultatelor cu răsunet mondial ale „wunderteamului" lui Hugo Meisl era încă proaspătă în memoria opiniei publice austriace şi în special în a antrenorului federal Nausch, care a fost el însuşi unul dintre strălucitii componenţi ai „wunderteamului". Un singur club vienez (Wacker) şi-a permis totuşi să adopte încă de acum doi ani sistemul W.M. datorită iniţiativei curajoase a antrenorului Fruchwirth, unul din cei mai buni antrenori austriaci. Pe de o parte datorită succeselor realizate de echipa Wacker, în campionatul Austriei, iar pe de altă parte rezultatelor mediocre obţinute de echipele austriace fruntaşe în turneele în străinătate, problema adoptării sistemului WM s-a pus din nou, de data aceasta cu mai multă vigoare şi în mod oficial. Federaţia austriacă de fotbal avînd în faţă jocul cu R. P. Ungară şi apoi participarea la turneul final al campionatului mondial, a invitat comisia tehnică să instruiască cadrele echipei naţionale în sistemul WM. Adică, a decis să adopte acelaşi sistem pe care-l aplică reprezentativa maghiară.

Să însemne aceasta sfîrşitul şcolii vieneze în fotbal? Nu s-ar putea afirma cu toată tăria, deşi comisia tehnică formată din Nausch, Fruchwirth şi Pesser (acesta din urmă şi el un fost renumit jucător) a început pregătirile de două luni. Presa sportivă din Austria este sceptică. Ezitările ies la iveală de peste tot. Se subliniază bunăoară că Fruchwirth, campionul adoptării sistemului WM, nu a afirmat niciodată că măsurile sale tactice constituie un „medicament universal". Se afirmă, pe de altă parte, că talentul excepţional al mijlocaşului centru Ockwirk nu va mai putea folosi din plin reprezentativei, deoarece marele jucător nu dă acelaşi randament nici în postul de stoper, nici în cel de mijlocaş de margine. Se mai încearcă, apoi, să se demonstreze că sistemul WM ar fi un sistem rigid, care nu convine deloc temperamentului austriac şi că numai lipsa vremelnică a unor înaintaşi de valoare a pus în discuţie eficacitatea şcolii vieneze. Toate aceste reticenţe îndreptăţesc concluzia că adoptarea sistemului WM constituie o operaţie dureroasă pentru fotbalul austriac. Ziarele îndeamnă opinia publică sportivă să nu aştepte minuni de la comisia tehnică, mai ales că nu se poate afirma că această comisie este ea însăşi convinsă sută la sută că trebuie să facă, ceea ce face.

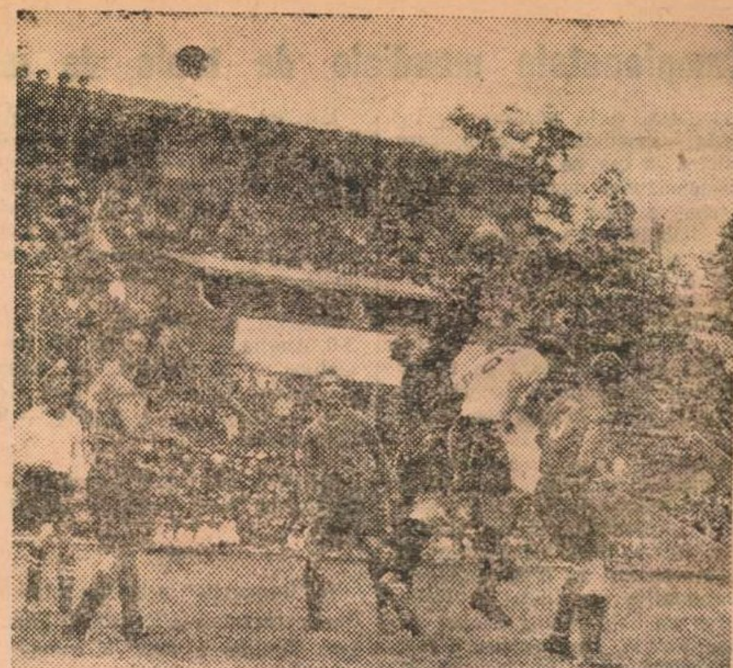
Şi, în timp ce frămîntările cele mai adînci domnesc în rîndurile tehnicienilor fotbalului austriac, în care 50 de jucători au fost încercaţi cu rezultate neconcludente, echipa reprezentativă maghiară — liniştită şi conştientă de valoarea ei — s-a antrenat uşor, cu adversari care i-au permis experimentarea de noi şi noi teme tactice şi perfecţionarea pregătirii fizice.

Nu se poate şti în ce măsură jucătorii austriaci şi-au însuşit noul sistem şi în ce măsură vor fi în stare să-l aplice în faţa unui adversar de talia reprezentativei maghiare.

In aceste condiţiuni, jocul pe care echipa Austriei îl va presta duminică 11 aprilie contra fotbaliştilor maghiari înseamnă o adevărată enigmă.

Ori care ar fi însă acest joc, a 97-a ediţie a întîlnirii R. P. Ungară—Austria va constitui actul oficial de convertire la sistemul WM a ultimului său adversar european, care abandonează, în fine, sistemul clasic pe care, totuşi, l-a ilustrat cu rezultate răsunătoare.

Cu acest act, lupta dintre cele două sisteme de joc încetează în Europa.

Din nou, în mijlocul a mii de spectatori, fotbaliştii sovietici îşi dispută cu însufleţire întîietatea. Iată o fază dintr-un meci de fotbal pentru campionatul Uniunii Sovietice, de la una din ediţiile trecute ale competiţiei.

A început campionatul de fotbal al U. R. S. S.

— Articol scris special pentru ziarul „Sportul Popular" —

In timp ce în nordul Uniunii Sovietice zăpada mai acoperă încă dealurile şi cîmpiile şi au loc întreceri de schi sau de patinaj, iar la Leningrad se desfăşoară campionatul unional de baschet pe teren acoperit, în sud, primăvara şi-a intrat definitiv în drepturi. Aici, în oraşele de pe litoral se află de mai multă vreme cele mai bune echipe de fotbal ale ţării. Şi, în vreme ce numeroşii pasionaţi ai fotbalului făceau calcule şi pronosticuri cu privire la campionatul clasei „A" din acest an, fotbaliştii nu pierdeau nici o clipă pentru a-şi desfăşura antrenamentele, pentru a-şi cizela tehnica, pentru a-şi pune la punct pregătirea fizică.

Şi iată că la 4 aprilie, în prima duminică a acestei luni de primăvară, mult aşteptata competiţie a început. La Tbilisi, Kiev, Erevan şi Harkov a fost înălţat steagul tradiţionalului campionat de fotbal al U.R.S.S.

In acest an titlul de campioni ai ţării şi odată cu el medaliile de aur şi le vor disputa în cadrul clasei „A" 13 dintre cele mai bune echipe de maeştri din Uniunea Sovietică. In rîndul lor se numără 5 colective din Moscova — Spartak, Torpedo, Dinamo, Lokomotiv şi T.D.S.A., — echipele din Leningrad, Zenit şi Rezervele de muncă, Dinamo (Kiev), Lokomotiv (Harkov), Dinamo (Tbilisi), Aripile Sovietelor (Kuibîşev) şi proaspetele promovate din clasa „B", Spartak (Minsk) şi Torpedo (Gorki).

Jocurile dintre echipele de clasa „A" se vor desfăşura în două tururi, fiecare echipă jucînd pe teren propriu şi în deplasare. Echipele de rezervă din clasa „A" se vor întîlni în acelaşi oraş, a doua zi după jocul colectivelor de bază.

In clasa „B" joacă 36 echipe împărţite în trei grupe, cîte 12 în fiecare. In această competiţie vor fi reprezentate colectivele tuturor republicilor unionale ca şi ale centrelor industriale importante, cum ar fi Sverdlovsk, Celeabinsk, Stalingrad, Zaporojia, bazinul carbonifer al Moscovei etc. Primele trei clasate din fiecare grupă se vor califica în turneul final al cărei cîştigătoare va juca anul următor în clasa „A". Ultimele două clasate din campionatul clasei „A" vor retrograda într-o categorie inferioară.

Unul din cele mai însemnate evenimente sportive ale actualului sezon îl constituie desfăşurarea jocurilor pentru „Cupa U.R.S.S." de fotbal pe anul 1954. Ca şi în anii trecuţi, vor lua parte la această întrecere mai multe mii de echipe. După cum se ştie, de anul trecut cupa se află în posesia dinamoviştilor din Moscova. Caracterul de masă al acestei competiţii reiese din faptul că orice colectiv îşi poate înscrie echipa în „Cupa U.R.S.S." La început, jocurile au loc între colectivele de uzină, raionale şi orăşeneşti. După aceea, intră în luptă 36 de echipe de maeştri din clasa „B" şi 18 echipe învingătoare în întrecerile pentru cupele republicilor unionale, ale Moscovei şi Leningradului.

Intre 5 septembrie şi 3 octombrie au loc jocurile finale cu participarea celor 13 echipe din clasa „A". In acest an, echipa Spartak din Moscova, care a cucerit de cele mai multe ori preţiosul trofeu, ameninţă în mod serios echipa dinamoviştilor. De notat că sorţii au făcut ca aceste două echipe să se întîlnească între ele chiar în primul meci.

In cadrul campionatelor raionale, orăşeneşti, regionale şi republicane au fost incluse în acest an şi echipele de juniori. Pentru prima dată va fi alcătuită echipa reprezentativă de juniori a Uniunii Sovietice.

Anul trecut a fost deosebit de bogat în jocuri internaţionale pentru fotbaliştii sovietici care au primit mulţi oaspeţi şi au jucat de multe ori peste hotare. Intre cele aproape 50 întîlniri internaţionale susţinute anul trecut se numără meciurile cu cele mai puternice echipe din R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, R.P. Bulgaria, R.P. Romînă, Austria şi alte ţări. In actualul sezon fotbaliştii sovietici vor susţine un număr de întîlniri internaţionale aproape de trei ori mai mare. Secţia unională de fotbal a trimis invitaţii pentru întîlniri amicale echipelor din R. P. Ungară, R. F. Bulgaria, RP Polonă, Anglia, Italia, Franţa, Argentina etc. La rîndul lor, fotbaliştii sovietici vor susţine o serie de întîlniri amicale peste hotare.

★

In sud, campionatul unional de fotbal a fost deschis. Meciurile oficiale au fost precedate de o serie de întîlniri de antrenament. Ca de obicei, dinamoviştii din Tbilisi se află la început de sezon într-o formă bună. Si au avut posibilitatea să înceapă antrenamentele mult mai de vreme. In primele meciuri amicale ei au învins cu 4—0 pe colegii lor de club din Moscova şi cu 1—0 pe cei din Kiev. Iar în primul meci oficial, întîlnind pe campioana ţării Spartak-Moscova, dinamoviştii din Tbilisi au obţinut o meritată victorie cîştigînd cu 2-1.

Cu un rezultat de egalitate au început campionatul dinamoviştii din Moscova şi cei din Kiev. Meciul lor s-a terminat cu scorul de 1—1. Cu scor alb a luat sfîrşit întîlnirea de la Erevan dintre Lokomotiv Moscova şi Spartak Minsk. Torpedo Moscova a cîştigat la scor (4—1) întîlnirea sa cu Lokomotiv Harkov.

Nu se ştie ce surprize va aduce echipa din Leningrad, Rezervele de muncă, debutantă anul acesta în campionat. Acest colectiv este format din numeroşi jucători tineri, elevi ai şcolilor tehnice şi de meserii.

Desigur, un mare interes îl provoacă evoluţia popularului colectiv T.D.S.A. în campionatul pe anul 1954. Echipa militarilor cuprinde, în mare majoritate, pe vechii săi jucători care i-au apărat de multe ori şi cu succes culorile: A. Başaşkin, I. Nircov, V. Demin, S. Korşunov, A. Petrov, V. Buzunov, portarii V. Nikanorov şi B. Razinski. Militarii şi-au încheiat antrenamentele de pregătire, făcute sub conducerea antrenorilor, maestrul sportului G. Pinaicev şi maestrul emerit al sportului C. Leaskovski. In întîlnirile amicale, desfăşurate în sud, ei au învins cu 1—0 pe Torpedo Moscova şi au terminat la egalitate cu Zenit Leningrad (2—2).

Dar, nu are rost să ne oprim prea mult asupra acestor întîlniri de antrenament. Campionatul a început şi primele rezultate au şi fost trecute în tabela acestei frumoase şi interesante competiţii.

A. DMITRIEV